

værksarbejde. Jeg vil ikke undlade at udtale en Beklagelse af, at man her foretager en saadan Hastværksbehandling af dette vigtige Jordspørgsmaal.

Det her foreliggende Lovforslag har vi jo ikke haft til Behandling i dette høje Ting før i denne Samling; det er allerede et Par Samlinger siden, vi sendte det op i Landstinget. Jeg kan ikke se rettere, end at Forslaget i den foreliggende Form vil vise sig at være ufyldstgørende. Dersom man tænker sig, at et af de andre paa Dagsordenen opførte Lovforslag, nemlig Forslaget om Erhvervelse af Jord, ikke bliver gennemført i dette høje Ting, vil man sikkert komme til at foretage overordentlig indgribende Ændringer i det her foreliggende Lovforslag for overhovedet at faa nogen Sammenhæng i Jordlovene. Dette mener jeg tillige bekræfter min Udtalelse før om, at man her har foretaget et Hastværksarbejde, som i højeste Grad maa beklages.

Dette Lovforslag vil efter min Mening faa den Virkning — jeg er der fuldstændig enig med det ærede Medlem for Rønne-Kredsen (Hauge) —, at hvis de øvrige Lovforslag bliver vedtaget i dette høje Ting i den foreliggende Skikkelse, vil den samlede Jordreform ikke komme til at betyde noget nævneværdigt for de Mennesker, som Lovgivningsmagten lige siden 1899 har bestræbt sig for at komme til Hjælp. Det bliver ganske andre Dele af Befolkningen, der vil komme til at nyde godt af disse Jordlove, Dele af Befolkningen, som jeg ikke mener, det er Lovgivningsmagtens Opgave at lovgive for. Jeg skal nærmere begrunde dette mit Synspunkt, jeg har for øvrigt været inde paa det før under Behandlingen af de andre Jordlovsforslag i Folketinget, men vil ikke undlade ved denne specielle Lov at komme ind paa forskellige af de Ting, jeg da fremhævede, og paavise de overordentlig store Mangler, og skæbnesvangre Mangler, dette Lovforslag efter min Mening har.

Selve Spørgsmaalet om de periodiske Omvurderinger var jeg den Gang ret udførligt inde paa, men vil dog gentage, at vi fra vor Side ikke kan tiltræde den Form for Jordbesiddelse, der skabes ved de periodiske Omvurderinger, fordi der derigennem vil opstaa en Mængde Landmænd, som paa Skattespørgsmaalets Omraade har Interesser, der er ganske modsatte andre Landmænds. Det ærede Medlem for Lejre-Kredsen (N. Frederiksen) gjorde ganske vist i den Tale, han lige har holdt, et Forsøg paa at gøre dette

Forhold mindre indlysende, men jeg maa meget beklage — maaske har jeg dog ikke opfattet det ærede Medlems Udtalelser rigtigt, men jeg fandt ikke, at der af dem fremgik noget som helst, som kunde modbevise, at hvis de periodiske Omvurderinger indføres, vil de forhøjede Skatter, der i Mellemtiden er lagte paa Jorden, faktisk blive fradraget ved den nye Vurdering, og derved vil de Mennesker, som kommer i Besiddelse af disse Brug, blive fuldstændig uinteresserede i, hvorledes Skatten i Fremtiden paa den danske Jord bliver lagt. Det er vor Hovedindvending mod de periodiske Omvurderinger, og det forekommer os at være en Indvending af en saadan Betydning, at vi alene paa Grund af denne Bestemmelse ikke kan stemme for Loven.

Det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) var meget glad over, at man oppe i Landstinget havde accepteret Venstres oprindelige Forslag angaaende de periodiske Omvurderinger, men det ærede Medlem gør sig her skyldig i en Fejlhuskning, thi Venstres oprindelige Forslag gik kun ud paa, at der skulde foretages Omvurderinger, og Venstre er nu gaaet med til tre. Det vil efter min Mening sige, at det er gledet endnu mere over i de Radikales Favn, men jeg vil ganske vist indrømme, at de Radikale ogsaa er gledet betydeligt over imod Venstre, idet de er gaaet bort fra den stadig fortløbende Omvurdering. Jeg beklager imidlertid, i Modsætning til det ærede Medlem fra Ribe, at man ikke blev enig om at blive staaende ved de fortløbende Omvurderinger, thi det var der efter min Mening nogen Mening i, hvorimod jeg ikke kan indse, at der er nogen Mening i at foretage tre Omvurderinger, hvoraf den sidste saa skal være gældende for Fremtiden, dersom man ikke til den Tid bliver enig om at fortsætte med Omvurderingerne; thi dette er ganske forkasteligt i det Tilfælde, at den sidste Omvurdering sker paa det mest uheldige Tidspunkt, nemlig naar man er oppe paa en Højkonjunktur. Jeg kan derfor ikke dele det ærede Medlems Glæde; tværtimod maa jeg udtale min Beklagelse over, at det er lykkedes Venstre at mødes med de Radikale paa Halvvejen, og netop paa det Sted, hvor Vejen viste sig at være efter min Mening af en meget daarlig Beskaffenhed. Jeg kunde forstaa det, dersom man havde truffet den Bestemmelse, at hvis den sidste Omvurdering viste sig at være højere end Gennemsnittet af de tre foretagne Omvurderinger, skulde man blive